

et Bedrageri, man skal se at forhindre saa vidt muligt, thi det er dog aabenbart i Forbrugernes Interesse, at de ikke komme til at betale Kunstsmør med det naturlige Smørs Priser. Hvor vidt det derimod kan gaa an at lade Kunstsmør, naar det ikke sælges indblandet med naturligt Smør, faae samme Farve som det naturlige Smør har, tør jeg ikke sige med Bestemthed. Kunde det lykkes at kontrollere, hvor vidt der skete Bedragerier derved, vilde det have sin Betydning for det kunstige Smør at være farvet, eftersom det altid ser bedre ud, da man nu en Gang er vant til denne Farve, og Folk, som skulle spise det, ville ikke synes godt om det, naar det har en anden Farve, end den almindelige Smørfarve. Dette er Noget, jeg tillader mig at henstille; men at give den Frihed, som § 6 i Lovforslaget vil forhindre, nemlig Indblanding af naturligt Smør og Gløde i Kunstsmørret, har sin overordentlig store Betydning, og det vil jeg i alt Fald ikke være med til. En Farvning kunde maafe derimod bedre lade sig gjøre, thi derved kommer Produktet til at se mere appetitligt og bedre ud; men forøvrigt tror jeg, det er nødvendigt, at der træffes almindelige Forholdsregler mod, at der ikke skal ske nogen Forfalskning, og at der i det Mindste ikke udføres af det Produkt paa en saadan Maade, at det skulde komme paa de fremmede Markeder og der blive forhandlet som godt, dansk Meierismør, thi det vilde i overordentlig høj Grad skade vor Smørhandel i Fremtiden. Det vilde gaa os i saa Tilfælde som Hollænderne; der er Ingen, der mere tror, at de ville eller kunne lave godt Smør. Det er en enkelt Fabrikant eller Forhandler, der drager Fordel af det, men den almindelige Produktion lider derved. Vor Smørproduktion i Danmark er af en saadan Betydning, at det nok er værd at gjøre, hvad der kan gøres, for at den ikke skal lide nogen Skade; den er af stor Betydning for mange Menneskers Erhverv. Smørret er egentlig den største Udførselsartikel, vi have for Tiden, og derfor forekommer det mig, at man maa ogsaa lægge Vægt paa, at den ikke paa nogen Maade forringes, og at denne Produktion ikke kommer til at lide under saadanne Vanskeligheder, at vi komme til at bøde haardt derfor. Man ser, at i saa godt som alle Kulturlande anstrænger man sig til det Yderste for at forhindre Forhandling af Kunstsmør, og man har der ikke fundet, at der derved skete noget Indgreb i den personlige Frihed, og det forekommer mig heller ikke, at der er nogen Grund til at antage, at det vilde være Tilfældet her. Jeg tror endnu i hvert Fald, at Forbruget af Kunst-

smør er saa ringe her i Danmark, at det ikke vil have nogen overveiende Indflydelse, om der ikke gives Frihed til at drive denne Næringsgren videre. For øvrigt tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget i Haab om, at det ikke skal være altfor længe, inden vi faae ogsaa denne Støtte for en af vore vigtigste Udførselsartikler.

Tauber: Da jeg for et Par Aar siden var med i de foreløbige Forhandlinger angaaende den nuværende Lov om Kunstsmør, hvilke Forhandlinger jo fandt Sted i Finantsudvalget, var det vort Niemed at tilstræbe to Formaal, nemlig for det Første at sørge for, at der saa vidt muligt ikke udførtes Smør fra Danmark til England, som ikke var Smør, og for det Andet at sørge for, at de, som i Danmark købte Kunstsmør, fik at vide, at det var Kunstsmør, og ikke bleve skuffede med Hensyn til Varens Bestaaffenhed. Disse to Niemed stillede vi os, og saa vidt jeg har opfattet den Forhandling, som den Gang fandt Sted, saa vel som de Beslutninger, der fandt deres Udtryk i Loven, sluttede baade Tinget og den øvrige Del af Lovgivningsmagten sig til denne Opfattelse og til, at Loven skulde indskrænktes dertil, men at der paa den anden Side skulde lægges al Bind paa at gennemføre disse to Ting med den størst mulige Strengthed. Naar jeg nu ser paa det Lovforslag, som her foreligger, da kan det ikke nægtes, at Niemed gaar betydelig ud over, hvad der den Gang var Lovgivningens Mening; thi det Lovforslag, som her foreligger, behøvede ikke at være affattet i 13 Paragrafer, det kunde være affattet i en eneste Paragraf, der lød saaledes: „Den, der fabrikkerer, indfører, udfører, sælger eller kjober Kunstsmør, skal straffes.“ Det er et fuldstændigt Forbud mod Kunstsmør; anderledes kan denne Lov ikke opfattes, og, hvis man ikke har været sig det bevidst, da er det en Feiltagelse fra Koncipisternes Side. Det vil ogsaa bemærkes, at de Talere her i Salen, som ivrigt og bestemt have taget Ordet for at gaa saa vidt som muligt, dog have gjort Indvendinger imod visse Bestemmelser som i Virkeligheden indeholdende et Forbud, og jeg skal i saa Henseende navnlig anføre Lovforslagets § 6. Denne Paragraf er et ubetinget Forbud. Thi hvad er Kunstsmør? Kunstsmør er Fædtsstoffer af forskjellig Art, som er blandet med Smør. Fædtsstoffer, som ikke ere blandede med Smør, er ikke Kunstsmør, kan ikke sælges som Kunstsmør og kan ikke bruges som saadant. Det maa man være sig bevidst, at, naar man vedtager § 6, saa forbyder man Kunstsmør. Hertil kommer saa § 7, som